

Energiefiscaliteit

Jean Schellekens
Belastingconsulent

In deze bijdrage worden 22 fiscale bepalingen besproken die specifiek betrekking hebben op de energie in de vorm van elektriciteit of gas, waarbij de vennootschapsbelasting, de onroerende voorheffing op gebouwen en outillering en de btw buiten beschouwing worden gelaten.

Die fiscaliteit wordt gekenmerkt door een extreme complexiteit, te wijten aan de bevoegdheidsverdeling tussen de federale staat en de gewesten, de techniciteit van de vaststelling van de belastbare grondslag, de inning van de belasting, de aanwending van de opbrengst ervan en de volatiliteit van de wetteksten.

U zult merken dat een aanzienlijk deel van de diverse fiscale heffingen die in dit artikel worden opgesomd, betrekking heeft op gewestelijke belastingen die in de personenbelasting en de vennootschapsbelasting niet als beroepskosten aftrekbaar zijn.

Die complexiteit leidt tot een gebrek aan transparantie in verband met de reële kost van deze fiscaliteit in de aan de eindverbruiker gefactureerde prijs.

Wegens de omvang van de materie beperkt de bijdrage zich tot een opsomming van de diverse maatregelen en het vermelden van de voornaamste kenmerken ervan. Tal van bepalingen beogen zowel de elektriciteit als het gas. Aangezien de nadruk wordt gelegd op de maatregelen in verband met de elektriciteit, werden de paragrafen die zijn gewijd aan het gas minder omstandig uitgewerkt.

Hoewel ze niet uitsluitend betrekking hebben op de energiesector, worden *in fine* van het artikel twee soorten fiscale bepalingen vermeld wegens de kost ervan.

Feitelijk zijn alle hierna opgenomen bepalingen een grondige studie waard... Oproep tot de aficionado's van de fiscaliteit en de studenten die op zoek zijn naar een onderwerp voor een scriptie!

1. Energiefiscaliteit: elektriciteit

1.1. De energiebijdrage

Bron

De bijdrage op de energie is ontstaan uit de Wet van 22 juli 1993 tot instelling van een bijdrage op de energie ter vrijwaring van het concurrentievermogen en de werkgelegenheid.

In 2004, bij de omzetting in België van Richtlijn 2003/96/EG tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit, werd ze onder de accijnzen opgenomen (KB van 29 februari 2004 tot wijziging van de Wet van 22 oktober 1997 betreffende de structuur en de accijnstarieven inzake minerale olie; art. 414 van de Programmawet van 27 december 2004).

Schuldenaars

Deze accijns beoogt de gebruikers van het laagspanningsnet (lager dan 1 kilovolt). Ze wordt opeisbaar ten name van de distributeur op het tijdstip van de levering aan de verbruiker. Onder distributeur wordt verstaan de onderneming die voor eigen rekening of voor rekening van derden elektriciteit verkoopt.

Tarief

Het tarief bedraagt 0 EUR voor professionele klanten die zijn aangesloten op een net met een hogere spanning dan 1

kV en “gelijkgestelde” klanten. Laatstgenoemden zijn eindverbruikers gevoed via een zelfgefinancierde geïndividualiseerde kabel vanuit een transformatorcabine die deel uitmaakt van het hoogspanningsnetwerk.

Ook professionele klanten aangesloten op een net met een lagere spanning dan 1 kV genieten het tarief van 0 EUR, wanneer zij de hoedanigheid hebben van energie-intensief bedrijf met een overeenkomst milieudoelstelling.

Voor professionele klanten aangesloten op een net met een hogere spanning dan 1 kV en met de hoedanigheid van energie-intensief bedrijf met een overeenkomst milieudoelstelling, bedraagt de accijns 0,9544 EUR per MWh verbruik.

Voormelde energie-intensieve bedrijven moeten in het bezit zijn van een bijzondere erkenning, afgeleverd door de leverancier die zelf erkend moet zijn om aan dergelijke klanten te leveren.

Voor alle andere, al dan niet professionele, klanten bedraagt de accijns 1,9088 EUR per MWh verbruik.

Vrijstellingen

Op deze accijns gelden tal van vrijstellingen, bijvoorbeeld:

- elektriciteit gebruikt voor de gecombineerde productie van warmte en energie;
- elektriciteit gebruikt voor het vervoer van personen en goederen per trein;
- elektriciteit gebruikt voor werkzaamheden in de landbouw, tuinbouw, visserij en bosbouw;
- elektriciteit gebruikt voor de chemische reductie of elektrolyse.

Vermelding op de factuur – aanwending

De energiebijdrage wordt op de factuur aan de verbruiker vermeld en maakt deel uit van het bedrag dat aan de btw wordt onderworpen.

De opbrengst van deze bijdrage wordt aangewend voor de algemene begroting van de Staat.

1.2. De federale bijdrage op de elektriciteit

Bron en aanwending

Deze bijdrage is ontsproten uit artikel 21bis van de Wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, dat werd ingevoegd bij de Wet van 20 juli 2005.

Hoewel het een “enige” bijdrage is, omvat ze zes componenten, “toeslagen” genoemd, die dienen voor de financiering van zes speciale fondsen. De Commissie voor de regulering van de elektriciteit, waaraan de opbrengst van deze bijdrage wordt gestort, zorgt voor de verdeling ervan volgens criteria vastgesteld bij koninklijk besluit:

- de toeslag “denuclearisatie van de nucleaire sites van Mol-Dessel”. Dit deel van de “federale bijdrage” wordt evenwel volledig gedragen door de ondernemingen die tot de elektriciteitssector behoren (KB van 21 oktober 2008);
- de toeslag “werkingskosten van de CREG” (het KB van 9 maart 2010 stelt het bedrag voor 2010 vast op 15,1 miljoen EUR);
- de zogenaamde toeslag “speciaal fonds ocmw”;
- de toeslag “beschermde klanten” ter vergoeding van de leveranciers die de sociale tarieven toepassen (KB van 21 januari 2004);
- de toeslag “Kyotofonds”;
- de toeslag “verwarmingspremie” (voor 2009 vastgesteld op 6,9 miljoen EUR; dit bedrag wordt sindsdien jaarlijks geïndexeerd).

Schuldenaars en inning

De federale bijdrage wordt toegepast op alle eindverbruikers, inclusief de gebruikers van het hoogspanningsnet. Sinds 2009 wordt ze geïnd door de netbeheerder (Elia). De inning gebeurt in feite “in cascade”, door tussenkomst van de netbeheerders, de distributienetbeheerders en de leveranciers.

Tarief, facturering en btw

In 2010 bedroeg de federale bijdrage (totale toeslag) 4,0685 EUR per MWh verbruik. Er zijn een aantal degressieve regels voorzien en een maximumbedrag in geval van hoger verbruik dan 250 000 MWh per jaar en per site. Voor het gedeelte van de elektriciteit geleverd aan eindafnemers en geproduceerd met aanwending van hernieuwbare ener-

giebronnen of door eenheden van kwalitatieve warmtekrachtkoppeling geldt een vrijstelling van de “Kyoto- en denuclearisatietoelagen”.

Het bedrag van de federale bijdrage wordt vermeld op de factuur die aan de eindverbruiker wordt uitgereikt.

Artikel 21*bis* van de Wet van 29 april 1999 bepaalt uitdrukkelijk dat de federale bijdrage onderworpen is aan de btw.

1.3. De toeslag voor de financiering van de aansluiting van de offshore windmolenparken

Bron

Deze belasting is gebaseerd op artikel 7, §2 van de Wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en het koninklijk besluit van 8 juni 2007 betreffende de regels met betrekking tot de vaststelling van en de controle op het totaal inkomen en de billijke winstmarge, de algemene tariefstructuur, het saldo tussen kosten en ontvangsten en de basisprincipes en procedures inzake het voorstel en de goedkeuring van de tarieven, van de rapportering en kostenbeheersing door de beheerder van het nationaal transmissienet.

De nationale beheerder van het elektriciteitstransmissienet (Elia) krijgt daardoor de mogelijkheid om de financieringskosten van de aansluiting van de offshore windmolenparken in de tarieven door te rekenen.

Schuldenaars en inning

De toeslag wordt door de nationale netbeheerder in zijn tarief opgenomen en via facturering “in cascade” bij de eindverbruiker geïnd.

Tarief

Voor 2010 bedroeg de “toeslag” 0,1414 EUR per MWh verbruik.

1.4. Federale toeslag groenestroomcertificaten

Bron

Deze heffing is ontsproten aan artikel 7, §1 van de Wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektri-

citeitsmarkt (ingevoegd bij Wet van 20 juli 2005) en het KB van 16 juli 2002 betreffende de instelling van mechanismen voor de bevordering van elektriciteit opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen.

Het systeem van de groenestroomcertificaten verplicht de netbeheerder een aantal groenestroomcertificaten, afgeleverd door de federale en gewestelijke overheden, aan te kopen tegen een minimumprijs. Die certificaten vertegenwoordigen elektriciteit geproduceerd met hernieuwbare energiebronnen.

De “toeslag” dient om het verschil tussen de aankoopprijs van die certificaten en de prijs ervan op de markt te compenseren.

Schuldenaars en inning

De toeslag wordt ingesloten in de transmissiekosten van de netbeheerder die “in cascade”, via de distributeurs en de leveranciers, aan de eindverbruiker worden doorgerekend.

Tarief

Voor 2010 bedraagt de “toeslag” 0,1286 EUR per MWh verbruik.

1.5. Toeslag voor de kost van de niet-gekapitaliseerde aanvullende pensioenen

Bron en aanwending

Wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (art. 12 en 12*quinquies*; BS 11 mei 1999) en koninklijk besluit van 11 juli 2002 betreffende de algemene tariefstructuur en de basisprincipes en procedures inzake de tarieven voor de aansluiting op de distributienetten en het gebruik ervan, de ondersteunende diensten geleverd door de beheerders van deze netten en inzake de boekhouding van de beheerders van de distributienetten voor elektriciteit (BS 27 juli 2002).

De opbrengst van deze toeslag dient om de kosten te dekken van de pensioenen van de voormalige en huidige werknemers van de distributienetbeheerders en/of van de werknemers die zijn toegewezen aan een netbeheerder.

Schuldenaars en inning

De eindverbruiker, via facturering “in cascade” door de netbeheerder en de leverancier.

Het bedrag van deze toeslag is in de distributiekosten vervat en komt niet afzonderlijk tot uiting op de factuur.

Tarief

Het tarief van deze toeslag wordt berekend per MWh verbruik en varieert naargelang de netbeheerder. Het hangt ook af van de hoedanigheid van de klant “laagspanning” of “hoogspanning” of “rechtstreekse klant”.

1.6. De zogenaamde “ioniserende stralingsheffing”**Bron en aanwending**

Deze bepaling staat in de Wet van 15 april 1994 betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspuitende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle.

De heffing dient om de kosten van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle te dekken.

Schuldenaars en inning

De heffing wordt door het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle rechtstreeks bij de exploitanten van kerninstallaties geïnd.

Tarief

De toepasselijke tarieven variëren naargelang de betrokken kerninstallaties en zijn vermeld in artikel 30*bis* van de wet. Voor een kernreactor, bestemd voor de productie van elektrische energie, bedraagt de heffing voor het jaar 2010, bijvoorbeeld, 2 612 EUR per megawatt geïnstalleerd vermogen. De heffing voor de kerncentrales van Doel en Tihange, bijvoorbeeld, bedraagt ongeveer 14 miljoen EUR.

1.7. De heffing ter bestrijding van het niet benutten van een site voor de productie van elektriciteit door een producent

Het betreft een “aansparende” heffing, ingesteld door de Wet van 8 december 2006 (BS 13 december 2006) gewij-

zigd door de Programmawet van 8 juni 2008 (BS 16 juni 2008).

De heffing beoogt de bestraffing van de eigenaars van sites die eenheden voor elektriciteitsproductie kunnen bevatten, in de mate dat een installatie voor elektriciteitsproductie met een productiecapaciteit van minstens 400 MW voor een gascentrale of met een productiecapaciteit van minstens 250 MW voor een koleninstallatie of een productie-installatie werkend op basis van hernieuwbare energiebronnen of warmtekrachtkoppeling met een productiecapaciteit van minstens 250 MW kan worden gebouwd op een niet-benutte of onderbenutte site voor de productie van elektriciteit in de zin van artikel 2 van de wet.

De heffing was oorspronkelijk vastgesteld op 11 000 EUR per MW potentiële capaciteit per site. Overeenkomstig de Wet van 8 juni 2008 wordt de heffing sindsdien berekend op basis van 125 EUR per niet-benutte of onderbenutte m² van de site.

Tegen de Wet van 8 december 2006 werd bij het Grondwettelijk Hof een beroep tot vernietiging ingediend. Dit beroep werd afgewezen bij arrest nr. 72/2008 van 24 april 2008.

De betrokken schuldenaars van de heffing moeten voor elke niet-benutte of onderbenutte site jaarlijks een aangifte indienen bij de Algemene Directie van Energie van de FOD Economie, Kmo's, Middenstand en Energie.

Over de belastbare sites zijn geschillen ontstaan. Met betrekking tot de heffingen gevestigd onder de gelding van de Wet van 8 december 2008 werd op 7 februari 2010 vonnis gewezen door de rechtbank van eerste aanleg. De rechtbank besliste onder meer dat, voor de inaanmerkingneming van de belastbare sites, rekening moest worden gehouden met concrete en technische eisen inzake de oprichting van een centrale van het door de wet opgelegde type.

1.8. De “repartitiebijdrage” gevestigd ten laste van de kernexploitanten

Deze heffing werd ingesteld door de Programmawet van 22 december 2008 (BS 29 december 2008), die in de Wet van 11 april 2003 betreffende de voorzieningen aangelegd voor de ontmanteling van de kerncentrales en voor het beheer van splijtstoffen bestaand in deze kerncentrales een artikel 14, §8 invoegde.

Op grond van deze bepaling kan de Staat jaarlijks een “repartitiebijdrage” van de kernexploitanten vorderen, waarvan het bedrag vrij door de Staat kan worden bepaald.

Voor de jaren 2008 en 2009 werd dat bedrag vastgesteld op 250 miljoen EUR. Het wordt onder de betrokken exploitanten verdeeld in verhouding tot hun aandeel in de productie op basis van kernenergie van het verstreken jaar. In 2009 droeg één enkele schuldenaar (Electrabel nv) 85 % van het bedrag van deze heffing.

Een bijzonderheid van deze wet is dat zij de kernexploitanten verbiedt de kost van deze heffing in hun productiekosten door te rekenen.

Tegen de bepalingen van de Programmawet van 22 december 2008 betreffende deze “bijdrage” werd bij het Grondwettelijk Hof een beroep tot vernietiging ingediend. Dit beroep werd afgewezen bij arrest nr. 32/2010 van maart 2010.

1.9. Vlaamse Gewest: “toeslag rationeel energiegebruik”

Bron en aanwending

Deze toeslag houdt verband met de verplichtingen die de netbeheerders in Vlaanderen wordt opgelegd op grond van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en het uitvoeringsbesluit van 26 september 2003 inzake de openbare dienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik.

De kosten die uit deze verplichtingen voortvloeien, worden aan de klanten van de netbeheerders doorgerekend via hun basistarief, met uitzondering van Elia, dat voor haar klanten (aangesloten op het net 70/36/30 kV) een transparant tarief toepast.

Schuldenaars en tarief

De schuldenaars zijn de netbeheerders die de kosten op hun klanten verhalen. Het tarief van de toeslag bedraagt ongeveer 0,74 EUR per geleverde kWh.

1.10. Vlaamse Gewest: “ongemakkenbelasting”

Bron en aanwending

Het betreft een retributievergoeding die ertoe strekt de gemeenten die lid zijn van bepaalde Vlaamse distributie-inter-

communales te vergoeden voor het ongemak ingevolge de distributieactiviteit van deze intercommunales op hun grondgebied, voor zover de betrokken gemeenten zijn aangesloten op de distributienetten van deze intercommunales.

Over het bedrag ervan wordt tussen de verbonden gemeenten en de betrokken intercommunales een akkoord gesloten.

Schuldenaars en tarief

De schuldenaars zijn de distributienetbeheerders, waaraan de betrokken gemeenten een “afrekening” sturen op basis van het voorvermelde reglement dat voorziet in een “variabele retributie” voor de grote werken en een “forfaitaire retributie” voor de kleine werken. Deze “retributie” wordt in de distributiekosten opgenomen, en wordt op de factuur niet afzonderlijk vermeld.

1.11. Vlaamse Gewest: “toeslag voor de tussenkomst in de aansluitingskosten aan het net van installaties voor de productie van hernieuwbare energie”

Bron en aanwending

Deze toeslag is gegrond op artikel 19 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 “inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen”.

De toeslag dient voor de financiering van het gedeelte van de kosten in verband met de aansluiting op het distributienet van de installaties voor hernieuwbare energiebronnen. De kosten vallen in principe ten laste van de netbeheerder waaraan aansluiting is gemaakt. Ze worden evenwel beschouwd als kosten ingevolge openbare dienstverplichtingen waartoe deze beheerder is gehouden.

Schuldenaars en tarief

De schuldenaars zijn de gebruikers van het Vlaamse net met een lagere spanning dan 70 kV. De inning wordt verricht via de distributienetbeheerders, door de toeslag op te nemen in de transmissiekosten. Het tarief bedraagt 0,085 EUR per MWh.

1.12. Waalse Gewest: “redevance pour occupation du domaine public” (retributie voor de bezetting van het openbaar domein)

Bron en aanwending

Deze heffing is gegrond op het Waalse decreet van 12 april 2001 betreffende de organisatie van de gewestelijke elektriciteitsmarkt (BS 1 mei 2001) en het besluit van de Waalse Regering van 28 november 2002 betreffende de retributie voor de bezetting van het openbaar domein (BS 28 december 2002).

Deze heffing beoogt de Waalse gemeenten te vergoeden voor de derving van de “immateriële dividenden” die ze, vóór de liberalisering van de markt, van de distributie-intercommunales plachten te innen.

Schuldenaars en tarief

De schuldenaars zijn de eindverbruikers. Wel wordt een onderscheid gemaakt tussen klanten bediend door een post aangesloten op een net met een spanning van meer dan 30 kV (zogenaamde “Eliaklanten”) en de klanten bediend door een post aangesloten op een net met een spanning van 15 kV.

“Eliaklanten” betalen een eenmalige retributie van ongeveer 0,2339 EUR/MWh (“Eliaretributie”). Aan “15 kV-klanten” wordt, naast de “Eliaretributie” een bedrag “retributie distributienetwerkbeheerder” van ongeveer 1,89 EUR/MWh aangerekend.

De “Eliaretributie” wordt apart op de factuur vermeld, terwijl de “retributie distributienetwerkbeheerder” deel uitmaakt van een post met als opschrift “tarief systeembeheer en wegenisretributie”.

1.13. Waalse Gewest: “redevance de raccordement au réseau électrique” (retributie voor de aansluiting op het elektriciteitsnetwerk, ook “redevance de voirie” – “wegenisretributie” genoemd)

Bron en aanwending

Deze heffing is gebaseerd op het besluit van de Waalse regering van 19 juni 2003 (BS 15 juli 2003). De opbrengst

wordt rechtstreeks aangewend voor het Waalse Energiefonds, dat zorgt voor de financiering van:

- de uitgaven van de CWAPE (Waalse Energiecommissie);
- studies en acties met het oog op de bewustmaking van het energiebeheer in Wallonië;
- premies en maatregelen ten gunste van het rationeel energieverbruik;
- de steun aan de productie van “groene energie”;
- de gedeeltelijke of volledige tenlasteneming van de aanvullende kosten in verband met de regeringsmaatregelen en de openbaredienstverplichtingen met het oog op de bescherming van het milieu.

Schuldenaars en tarief – bijzonderheid op het stuk van de btw

Alle Waalse elektriciteitsverbruikers, ongeacht hun aansluitingsspanning.

De eerste component van de heffing is een vast bedrag van 0,75 EUR voor de eerste kWh. Daar bovenop wordt de heffing berekend per MWh:

- laagspanningsklant: 0,75 EUR/MWh;
- hoogspanningsklant beneden de 10 GWh: 0,6 EUR/MWh;
- hoogspanningsklant boven de 10 GWh: 0,3 EUR/MWh.

Deze toeslag is vrijgesteld van de btw.

1.14. Brussels Hoofdstedelijk Gewest: wegenisretributie

Bron en aanwending

Deze heffing is gebaseerd op de ordonnantie van 1 april 2004 (BS 26 april 2004). Ze beoogt de Brussels gemeenten te compenseren voor de derving van de “immateriële dividenden” die ze vóór de vrijmaking van de markt plachten te innen.

Schuldenaars en tarief

Alle laagspannings- en hoogspanningsklanten “die in aanmerking komen” zijn onderworpen aan deze heffing, die geïnd wordt via de netbeheerders en de leveranciers.

De heffing is opgenomen in het tarief van de distributienetbeheerder.

De heffing verschilt naargelang de klant is aangesloten op het laagspanningsnet (ongeveer 5,7 EUR per MWh) dan wel op het hoogspanningsnet (ongeveer 2,9 EUR/MWh).

1.15. Brussels Hoofdstedelijk Gewest: toeslag voor de openbare dienstverplichtingen

Bron en aanwending

Deze heffing is gegrond op artikel 26 van de ordonnantie van 19 juli 2001, en meer bepaald op het besluit van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk gewest van 10 juni 2004 (BS 29 juni 2004).

Ze dient voor de financiering van de openbare dienst-opdrachten die worden toevertrouwd aan Sibelga, de enige netbeheerder van het Gewest. Die opdrachten zijn:

- het ter beschikking stellen van een ononderbroken levering van elektriciteit aan particulieren;
- de levering van elektriciteit aan een sociaal tarief;
- de afkoop van elektriciteit geproduceerd door cogeneratie;
- de constructie, het onderhoud en de vernieuwing van de installaties van openbare verlichting en de bevoorrading ervan;
- de promotie van het rationeel elektriciteitsverbruik.

Schuldenaars en tarief

Deze heffing is maandelijks verschuldigd en wordt berekend op basis van het op de eerste dag van de maand ter beschikking gehouden vermogen. Voor de hoogspanningsklanten is dit vermogen gelijk aan de aansluitingscapaciteit. Voor de laagspanningsklanten wordt het vermogen bepaald op basis van het kaliber van zijn beveiligingen, uitgedrukt in kVA.

Er geldt een algemeen maximumvermogen, vastgesteld op 5 MVA per jaar.

Voor de laagspanningsklanten schommelt het bedrag van de heffing tussen 0,70 EUR per maand (voor een vermogen tot 6 kVA) tot 9,15 EUR per maand (voor een vermogen van 56 tot 100 kVA). Voor de hoogspanningsklanten bedraagt het bedrag van de heffing 0,79 EUR/kVA/maand.

Het bedrag van deze toeslag wordt afzonderlijk op de factuur vermeld.

2. Energiefiscaliteit: aardgas

2.1. De energiebijdrage

Bron

Deze heffing is gebaseerd op de Wet van 22 juli 1993 tot instelling van een bijdrage op de energie ter vrijwaring van

het concurrentievermogen en de werkgelegenheid. Ze maakt sinds 2004 deel uit van de accijnzen (Programmawet van 27 december 2004, BS 31 december 2004).

Schuldenaars

Alle eindverbruikers van aardgas.

Tarief

Het tarief is afhankelijk van het gasverbruik, het type onderneming en het al dan niet voorhanden zijn van een milieuvergunning. Het stelsel vertoont veel gelijkenis met het stelsel dat van toepassing is op de elektriciteit.

2.2. De federale bijdrage

Bron

Wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, en KB van 24 maart 2003 tot vaststelling van een federale bijdrage bestemd voor de financiering van bepaalde openbare dienstverplichtingen en van de kosten verbonden aan de regulering van en controle op de aardgasmarkt (BS 28 maart 2003).

Schuldenaars

Alle eindverbruikers van aardgas.

Tarief

Voor 2010 bedraagt de heffing 0,1490 EUR per MWh verbruik. De opbrengst van deze heffing dient voor de financiering van de werkingskosten van de CREG, het sociaal fonds en het fonds "forfaitaire verminderingen voor verwarming met aardgas en elektriciteit".

2.3. Toeslag "beschermden klanten"

Bron

Koninklijk besluit van 22 december 2003.

Schuldenaars

Alle eindverbruikers van aardgas.

Tarief – btw-bijzonderheid

Voor 2010 bedraagt de heffing 0,1777 EUR per MWh verbruik. Deze heffing dient voor de financiering van de reële nettokost die voortvloeit uit de toepassing van maximumprijzen voor de levering van aardgas aan zogenaamde beschermde klanten.

Deze toeslag wordt bij de facturering niet aan de btw onderworpen.

2.4. Waalse Gewest: retributie wegens bezetting van het openbaar domein door het gasnet**Bron**

Decreet van 19 december 2002 betreffende de organisatie van de gewestelijke gasmarkt (art. 20, BS 11 februari 2003); besluit van de Waalse regering van 15 juli 2010 (BS 16 augustus 2010).

Schuldenaars

De beheerders van een gasdistributienet op het Waalse grondgebied die de kosten ervan op hun klanten verhalen.

Tarief

De retributie is nogal technisch. Ze omvat een verbruiksfactor, vastgesteld op 1,91 EUR per MWh verbruik. Ze wordt in 2010 voor het eerst toegepast.

2.5. Waalse Gewest: retributie voor de aansluiting op het gasnet**Bron**

Besluit van de Waalse regering van 19 juni 2003 (BS 15 juli 2003).

Schuldenaars

De eindverbruikers.

Tarief – btw-bijzonderheid

Een vaste retributie voor een verbruik tot 100 kWh/jaar. Voor een verbruik van meer dan 10 GWh/jaar, is de retributie begrensd tot 0,03 EUR/MWh.

De retributie dient voor de financiering van het Energiefonds. Ze is afzonderlijk vermeld op de aan de klant uitgereikte factuur, maar is niet aan de btw onderworpen.

2.6. Brusselse Gewest: retributie wegens bezetting van het openbaar domein door het gasnet**Bron**

Ordonnantie van 1 april 2004 (BS 26 april 2004).

Schuldenaars

De eindverbruikers.

Tarief

Voor 2010 bedraagt de heffing 1,0510 EUR per MWh verbruik. Deze retributie is opgenomen in de door Sibelga aangerekende distributiekosten.

2.7. Vlaamse Gewest: heffing op de exploitatie van een aardgasdistributienet**Bron**

Het decreet van 6 juli 2001 houdende organisatie van de gasmarkt in het Vlaamse Gewest voorziet in de mogelijkheid om in Vlaanderen een heffing ten laste van de exploitanten van een gasdistributienet in te voeren.

Hoewel het decreet alle bepalingen in verband met deze heffing bevat (art. 29 tot 44), voorziet het ook dat die bepalingen op een latere datum in werking zullen treden.

Tot dusver is de heffing nog niet van toepassing.

3. Andere fiscale maatregelen

Om zo volledig mogelijk te zijn, vermelden wij nog de hiernavolgende heffingen wegens de kost ervan, hoewel ze niet uitsluitend betrekking hebben op de ondernemingen uit de energie- en de gassector.

3.1. Vlaamse Gewest

Hier vermelden we de “heffing op de waterverontreiniging” die de lozing van afvalwater beoogt. In de elektriciteitssector gaat het om het water dat tijdens de productiecy-

clus in de waterlopen wordt geloosd (Decreet van 25 juni 1992, BS 11 juli 1992).

In bepaalde gevallen wordt deze heffing, als een retributie, met toepassing van de btw, gefactureerd door de vennootschap “Zeekanaal en Waterwegen” of door de “Dienst Scheepvaart”.

3.2. Waalse Gewest

Hier vermelden we de heffing op het lozen van afvalwater en de heffing op de winplaatsen van water (Decreet betreffende Boek I van het Waalse Milieuwetboek, BS 23 september 2004).

Het principe van deze heffing is hetzelfde als dat van de in het Vlaamse Gewest geldende heffing.

3.3. Belasting op de drijfkracht

Het betreft een zeer oude belasting die door de gemeenten wordt geheven op de op hun grondgebied geïnstalleerde “motoren”.

Elke gemeente heeft een bijzonder reglement en de bedragen kunnen van de ene gemeente tot de andere fors variëren.

Zowel het Vlaamse Gewest als het Waalse Gewest hebben toezeggingen gedaan om deze belasting af te schaffen en de gemeenten te vergoeden voor de gedeferde inkomsten. Die beloften werden tot dusver evenwel nog niet hard gemaakt. ●

talent

Boekhouders en accountants halen er meer uit op ikbenboekhouder.be

acerta
De kracht van mensen.

acerta.be

ONDERNEMINGSLOKET | SOCIAAL VERZEKERINGSFONDS | SOCIAAL SECRETARIAAT | KINDERBIJSLAGFONDS | CONSULT